29/06/2019

Εκκοιμήθη ο π. Νικόλαος Κίτσος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Καλαβρύτων και Αιγιαλείας

Την Πέμπτη 27η Ιουνίου εξεδήμησε προς Κύριον, σε ηλικία 58 ετών, ο Αιδεσιμολογιώτατος π. Νικόλαος Κίτσος, εφημέριος Ιερού Ναού Τιμίου Προδρόμου Δημητροπούλου Αιγιαλείας.
Η Εξόδιος Ακολουθία τελέσθηκε χθες, Παρασκευή, στον Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Δημητροπούλου, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Αμβροσίου, με τη συμμετοχή του Ιερού Κλήρου της Αρχιερατικής Περιφερείας Αιγίου και πλήθους πιστών της Ενορίας και της μείζονος περιοχής, οι οποίοι με βαθειά συγκίνηση απέδωσαν τον οφειλόμενο σεβασμό τους προς τον μακαριστό π. Νικόλαο, που με την καλοσύνη, την πραότητα και το ιερατικό του ήθος τούς ενέπνεε.

Ο μακαριστός π. Νικόλαος χειροτονήθηκε Διάκονος στις 5 Ιουλίου 1982 στον Ιερό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης και Θεοπρομήτορος Άννης Αιγίου. Χειροτονήθηκε Ιερέας στις 9 Απριλίου 1984 στον Ενοριακό Ιερό Ναό Τιμίου Προδρόμου Δημητροπούλου Αιγιαλείας, τον οποίο διακόνησε μέχρι σήμερον, ήτοι 37 συναπτά έτη υπηρεσίας.

Διεκρίνετο για την ιεροπρέπεια, το ήθος, την εντιμότητα, την πνευματική προσφορά, το αγωνιστικό φρόνημα και την εργατικότητά του, απολαμβάνοντας δικαίως της εκτιμήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Αμβροσίου.

Ο π. Νικόλαος συμβολίζει τη γενιά του πνευματικού αγώνα, του αγώνα για δίκαιο, αλλά και τη γενιά της δημιουργίας. Έζησε και πάλεψε μέσα σε δύσκολες συνθήκες, δίνοντας τον δικό του αγώνα γι’ αυτόν τον τόπο. Ο λόγος του ήταν μεστός, η στάση του σεμνή, με τον τρόπο του φρόντιζε να βρίσκεται δίπλα στους ενορίτες του, δίνοντάς τους δύναμη για να μπορέσουν να σταθούν όρθιοι. Φιλόξενος πάντοτε, άνοιγε την πατρική του αγκαλιά, όπως ο Αβραάμ, σε κάθε αδελφό που τον επισκεπτόταν αποζητώντας λίγη ανθρώπινη αγάπη στην αφιλόξενη ζωή μας. Ο Ιερός Ναός Τιμίου Προδρόμου ήταν το σπίτι του, ο χώρος που αντλούσε δύναμη από τη δύναμη του Θεού για να μπορεί να υπηρετεί το ποίμνιό του. Οι ενορίτες του ήταν η μεγάλη οικογένειά του. Το ενδιαφέρον του για τους κατοίκους του Δημητρόπουλου ήταν έντονο και διαρκές μέσα από την παρουσία του σε όλες τις οικογενειακές, κοινωνικές και πολιτιστικές εκδηλώσεις τους. Όμως η δραστηριότητά του εκτεινόταν και πέρα από τα όρια της ενορίας του. Φιλακόλουθος και φιλομόναχος όπως ήταν, θεράπευε συχνά τις λειτουργικές ανάγκες της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννου Θεολόγου στο Βερίνο, ενώ ταυτόχρονα ένιωθε βαθύ σεβασμό και αγάπη για τη γειτονική Ιερά Μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών. Θαυμαστό όμως ήταν και το κηρυκτικό του έργο, καθώς από στήθους αναφερόταν στην ανθολογία της πατερικής διδασκαλίας, εντυπωσιάζοντας τον ακροατή για την βαθυτάτη γνώση και μελέτη του ατέρμονου ωκεανού της πατερικής γνώσης, που δεν την εξέφραζε μόνον θεωρητικά αλλά την έκανε εσωτερικό βίωμα της ζωής του. Το εκκλησιαστικό του ήθος και η λειτουργική κατάρτισή του ώθησαν τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας να του αναθέσει την οργάνωση των εγκαινίων των Ναών. Δεκάδες Ιεροί Ναοί στην Αιγιάλεια και τα